

ELVIS LEEFT

Elvis Presley is deze week veertig jaar dood. Of toch niet? Hij is nog altijd te zien op feesten en partijen. Desgewenst verschijnt hij aan je sterfbed.

Tekst en productie
FLORIEN VAN REES
Foto's **KOEN VERHEIJDEN**

**Frank Anthony (51)
uit Oss, zit al 35 jaar
in het Elvis-vak**

„Het begon rond 1980 met playbacken op schoolfeestjes. Toen ik ging toeren met een rock-'n-rollbandje, ben ik er live bij gaan zingen en toen Elvis acht jaar dood was, in 1985, zat ik in de TV Show van Ivo Niehe.

Ik heb theatertournees gedaan en stond twee keer op Lowlands. Ik leef van mijn Elvis-optredens. Sinds de crisis heb ik veel minder aanvragen. Voorheen kon het niet op bij bedrijven, nu is de vraag van die kant niet stabiel meer. Ook veroveren buitenlandse Elvissen de grote podia. Ik wil doorgaan zolang ik het leuk vind en het fysiek aankan. Ik maak mee dat mensen mij aan hun sterfbed willen. Het is een grote beloning als je mensen zo weet te beroeren.”

Middelpunt

Frank heeft veertien of vijftien Elvis-outfits. Dit is het tweedelige Cisco Kid-pak. Elvis droeg het rond 1971. Frank liet het in Amerika namaken.

Vaderlandsliefde

Elvis had groot respect voor de Amerikaanse vlag, de *star-spangled banner*.

Z

et drie Elvis-impersonators bij elkaar en je belandt, in de vorm van een karrenvracht aan kennis, in één grote liefdesverklaring aan The King of Rock and Roll. De songtitels en jaartallen van shows rollen over tafel, geen vertolking is hen vreemd, voor elk timbre in de stem van de zanger is een uitleg. Zoals over *If I Can Dream*, uit 1968, de favoriete song van Frank Anthony. „Daarin hoor en voel je de echte Elvis. Je ervaart wat er in hem omging. Qua tekst, kracht en uitvoering is *If I Can Dream* nog groter dan *In the Ghetto*.”

Ed Carree en Michael Bakker knikken instemmend, hoewel ze zelf andere favorieten hebben. Ed Carree houdt het meest van *I Just Can't Help Believin'*, uit 1970. „Toen ik het als tiener voor het eerst hoorde, vond ik het meteen geweldig. Nu heb ik een persoonlijke band met de tekst *'this time the girl is going to stay'*. Mijn Mariska is gebleven, we trouwden, hebben een dochtertje.”

Voor Michael Bakker is het *Suspicious Minds*, uit 1969. „Gespeeld tijdens het concert Aloha from Hawaii, in 1973, wat mijn kennismaking met Elvis was toen ik 9 was. Het heeft een positieve rock-'n-rollenergie. Het is herkenbaar en lekker om te zingen.”

Want zingen, dat doen deze drie. Al tientallen jaren trekken ze als Elvis langs theaters, festivals, bedrijfsevenementen en schoolfeesten. Ook geven ze huiskamerconcerten, zingen voor de lol in de kroeg en komen naar een

hospice om een laatste wens te vervullen. Ieder heeft zo'n twee optredens per maand. Frank Anthony meestal met zijn band Calling Elvis, Ed Carree met de tweekoppige Riding with the King, Michael Bakker met zijn computer. Alle drie met het doel de nagedachtenis aan Elvis Presley levend te houden. Ook nu nog, in de zomer dat het veertig jaar geleden is dat The King overleed, 42 jaar oud. Daarmee zijn ze meer dan alleen een lookalike (die lijkt op het origineel, maar zingt niet) of een imitator (die zingt, maar hoeft niet te lijken). Een impersonator klinkt als en is Elvis, in een rol.

De drie zijn voor de fotosessie bijeen in de Gateway Diner, een Amerikaans restaurant, gebouwd in 1941. Het bouwsel stond tot in de jaren 80 in het grensgebied van Philadelphia en Pennsylvania. Na jaren van omzwervingen staat het sinds 2010 in Almere. Op het menu: milkshakes, hotdogs en (mega)hamburgers.

De mannen hebben de grootste lol en zien elkaar duidelijk niet als concurrent. Frank Anthony: „Waarom zouden we? Elvis bindt ons. Hij speelt een grote rol in onze levens. Elvis was op en top humaan, altijd open naar alle soorten mensen, tegen rassenscheiding. We zijn alledrie geraakt door zijn menselijkheid. Met wat we doen brengen we een ode, een *tribute* aan het leven van Elvis. Ieder op zijn eigen manier. Als we daarmee een fractie van het origineel levend kunnen houden, is dat alle inzet waard. Meer hoeft niet, meer kan ook niet.”

Ed Carree (47) uit Zeist, beheerder/gastheer van Theater De Kom in Nieuwegein

„Ik werd gegrepen toen ik 8 was, bij een herhaling op tv van de Aloha-show. In dat witte pak. De liefde is nooit meer overgegaan. Met knik-kende knieën kocht ik van mijn spaargeld de elpee *G. I. Blues*, want daar stond *Blue Suede Shoes* op. Toen ik 12 was, stond ik tussen de schuifdeuren te playbacken. In een wit Elvis-pak dat m'n moeder had gemaakt. De liefde gaat diep, voor de hele persoon, wie hij was, zijn stijl, hoe hij van een jongetje uit Tupelo kon uitgroeien tot wereldster. De stem van Elvis heeft een bereik van drie octaven. Welk mens kan dat zeggen?! Op zijn sterfdag kijk ik soms een videotje. Als mijn vrouw er is, zal het dit jaar wel weer de *Comeback Special* zijn.”

On stage

Ed draagt het Comet-suit. Hij bestelde het in Schotland en plakte er zelf de stenen op. Elvis verscheen in dit pak tijdens een concert in Madison Square Garden in New York in 1972.

‘DE STEM VAN ELVIS HEEFT EEN BEREIK VAN DRIE OCTAVEN. WELK MENS KAN DAT ZEGGEN?’

Michael Bakker (54)
uit Hilversum,
tv-producent en
-regisseur

„Als kind woonde ik vlak bij het Waterlooplein, in Amsterdam. Ik struinde de markt af op zoek naar Elvis-plaatjes. Ik hou vooral van de Elvis van na '73. De muziek is steviger, bombastischer, met orkest. Op zijn sterfdag doe ik niks speciaals. Ik heb thuis een studio, dus ik hoor hem elke dag al. 16 augustus kan maar zo voorbijgaan zonder dat ik erbij stilsta dat het zijn sterfdag is.

Ik beluister vrijwel alleen nog live opnames. En, nog leuker, *bootlegs*. Dan zingt hij soms vals, hij geeft regie-instructies, heeft humor. Je bent er echt bij.

Optreden als Elvis is mijn hobby. Ik speel een rol. Met toneelzwart in m'n haar. Morgen ben ik weer grijs en leid ik vergaderingen als tv-producent.”

Yee-haw

Michael treedt op in een Haarlemse kopie van de Aloha-suit. De adelaars zitten er met klittenband op. Elvis had het pak aan tijdens Aloha from Hawaii, in 1973 het eerste concert dat via een satelliet wereldwijd werd uitgezonden. De riem komt uit de VS.

